

23. 05. 2011

Република Србија
Привредни апелациони суд
2 Пж 10468/10
05.05.2011. године
Београд

у _____ прим. _____ приг.
10. 05. 2011
Р _____ од _____
У ПРИВРЕДНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ
2

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судија Снежане Новчић председника већа, Милице Милановић-Траиловић и Горана Савића, чланова већа, у правној ствари тужиоца Томислава Ђорђевића из Новог Сада, кога заступа адвокат Снежана Бајић из Новог Сада, против туженог Агенција за приватизацију РС из Београда, ради раскида уговора и накнаде штете, вредност предмета спора 2.550.000,00 динара, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Привредног суда у Београду 9 П бр 4313/10 од 29.04.2010. године, у седници већа одржаној дана 05.05.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Привредног суда у Београду 9 П бр 4313/10 од 29.04.2010. године.

Образложење

Првостепеном пресудом у ставу I одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се раскине Уговор о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције субјекта приватизације „Рибарско газдинство“ из Београда Ов бр 551/07 од 04.06.2007. године који је закључен између тужиоца и туженог, као неоснован, у ставу II одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу исплати износ од 274.182.262,00 динара са законском затезном каматома на појединачно наведене износе као и да се обавезе тужени да тужиоцу надокнади парничне трошкове, као неоснован и у ставу III обавезан је тужилац да туженом на име парничних трошкова исплати износ од 40.830,00 динара.

Против наведене пресуде, благовремено је изјавио жалбу тужилац побијајући је у целости због сва три разлога из члана 360. Закона о парничном поступку, са предлогом да Привредни апелациони суд укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или да исту преиначи тако што ће тужбени захтев у целости усвојити.

Тужилац у образложењу жалбе истиче да је првостепени суд починио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, јер је у току поступка тужилац навео да је знао за

постојање парнице П бр 122/01, али да није упознат са уговором закљученим између субјекта приватизације и Скупштине Општине Бајина Башта од 30.05.1968 године нити о постојању обавеза из тог уговора јер то није евидентирано у пословним књигама субјекта приватизације иако према члану 56 став 1. тачка 5. Уредбе о продаји капитала и имовине јавном аукцијом, подаци о стању средстава и обавеза садрже преглед обавеза које су предмет судских спорова. Првостепени суд је пропустио да констатује како гласи привремена мера и кога обавезује нарочито забрана продаје, промена власништва друштвеног капитала-својинска трансформација, те ко је прекршио забрану из привремене мере, јер је Агенција за приватизацију морала знати да над рибњаком постоји судска забрана промене власничке структуре до правноснажног окончања спора, због чега је била дужна да приватизациону документацију врати субјекту приватизације у смислу члана 22. Закона о приватизацији. У складу са поступањем Агенције за приватизацију, купац капитала је могао предвидети једино да ће РС и Општина Бајина Башта након продаје друштвеног капитала, диспонирати са постојећим захтевом у парници у складу са опредељењем за продају друштвеног капитала у чијој је структури исказан и рибњак, а онемогућавањем коришћења рибњака знатно је отежано испуњење обавезе туженог из уговора, при чему суд не изводи ни један доказ у прилог закључку да предајом рибњака није отежано испуњење обавезе туженог. Из приватизационе документације тужилац је утврдио да је субјект приватизације власник земљишта у К.О. Перућац и изграђених објеката, а мањим делом корисник и као таква је имовина и исказана као капитал субјекта приватизације, а суд је одбио предлог туженог за извођење доказа на околности да су му дати нетачни подаци у односу на пословну зграду. Нејасно је образложење првостепеног суда да тужилац нема право на накнаду штете јер се најпре позива да нису испуњени услови да се уговор раскине сагласно одредби члана 133. Закона о облигационим односима а потом се позива на одредбу члана 41.а Закона о приватизацији јер предмет поступка није раскид уговора у складу са овом одредбом нити су у том смеру извођени докази осим тврдње туженог да је тужиоцу доставио обавештење о раскиду уговора без достављања доказа. Првостепени суд је погрешно нашао да нема места примени члана 132. Закона о облигационим односима јер се иста примењује када купац капитала докаже да није био несавесна страна.

У одговору на жалбу, тужени је у целости оспорио тачност жалбених навода, као и основаност жалбених разлога са предлогом да другостепени суд изјављену жалбу у целости одбије као неосновану, а првостепену пресуду потврди.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 372. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд налази да је жалба тужиоца неоснована.

У доношењу побијане пресуде нису почињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а пресуда није захваћена ни битном повредом из тачке 12. овог члана, на коју се неосновано у жалби тужиоца указује, јер пресуда нема недостатака због којих се не може испитати, садржи разлоге о одлучним чињеницама и разлози нису у супротности са стањем у списима.

Првостепени суд је правилно и потпуно утврдио одлучне чињенице од којих зависи основаност тужбеног захтева и на исте правилно применио материјално право када је одлучио као у изреци побијане пресуде са образложењем које прихвата и овај суд.

Према утврђеном чињеничном стању до закључења главне расправе произилази да су тужилац и тужени закључили Уговор о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције ради продаје 70% друштвеног капитала субјекта приватизације „Рибарско газдинство“ из Београда Ов бр 551/07 од 04.06.2007. године по купопродајној цени од 820.000.000,00 динара која ће се исплатити у 6 једнаких годишњих рата. Тужилац је уплатио две рате на име купопродајне цене, док трећу рату није уплатио, па је Агенција писмено обавестила тужиоца да је овај уговор раскинут због неизвршења обавезе. Купац капитала се пре дана одржавања аукције упознао са приватизационим списима у којима су под тачком 9. и 3. наведене обавезе у судским споровима па је наведена парница П бр 122/01 по тужби ради раскида уговора, утврђења права својине и коришћења на рибњаку „Перућац“ односно утврђења права својине РС и права коришћења Општине Бајина Башта, а у овом делу је садржана и напомена да је Општински суд у Бајиној Башти донео решење о одређивању привремене мере забране Рибарском газдинству сваког располагања објектима саграђеним на парцелама на којима се налази рибњак „Перућац“. Према извештају Републичког геодетског завода од 29.12.2005. године у вези са укњижбом ДП Рибарско газдинство из Београда, а који је саставни део приватизационих списа, субјект приватизације користи објекат-гараже у улици Ратка Вујовића-Чоче број 2. које су изграђене на кп.бр. 480 зк. ул.1195 КО Кнежевац и кп. бр. 481 зк. ул. 933 КО Кнежевац као власништво РС. Наведени објекат није укњижен у земљишним књигама, ради укњижбе је потребно да се изврши препарцелација, прибави основ стицања земљишта као и одобрење за изградњу и употребна дозвола. У зк. ул. 2127 КО Кнежевац Рибарско газдинство је укњижено као корисник у циљу изградње кп. бр. 483/7 која одговара кп.бр. 970/4, а на наведеној парцели постоји постоји објекат који се састоји од пословне зграде, хладњаче, енергетског блока у улици Ратка Вујовића-Чоче, а ради укњижбе потребно је прибавити одобрење за изградњу и употребну дозволу.

Правилном оценом изведених доказа првостепени суд је нашао да је Уговор о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције раскинут јер купац овде тужилац није уплатио трећу рату на име купопродајне цене. Ово зато, јер одредба члана 7. тачка 1. уговора предвиђа да се уговор сматра раскинутим по сили закона због неиспуњења ако ни у накнадно остављеном року за испуњење купац не изврши плаћање купопродајне цене на уговорен начин, не достави Агенцији гаранцију за инвестиционо улагање, не инвестира у субјект на начин и у року како је уговорено, располаже имовином субјекта противно уговору, не обезбеди континуитет пословања те не решава питања запослених у складу са анексом I уговора. Агенција има право да раскине Уговор уз писмено обавештење купцу, те у случају раскида уговора купац као несавесна страна губи право на враћање уплаћеног дела цене и сва права и потраживања по основу овог Уговора. У конкретном случају, купац овде тужилац ни у накнадно остављеном року није уплатио трећу рату, о чему је обавештен дописом од 30.07., 09.09. и 15.09.2009.

године, то је Агенција у складу са наведеном одредбом уговора дана 28.12.2009. године писмено обавестила тужиоца да је уговор раскинут.

Уговор о продаји друштвеног капитала као уговор облигационог и статусног карактера закључен је у смислу Закона о приватизацији и Закона о привредним друштвима, па се на уговорне одредбе у смислу члана 23. Закона о облигационим односима, пре свега примењују одредбе тих закона, као и међусобно закључени уговор. Обзиром да су у конкретном случају, уговорне стране на другачији начин регулисале свој уговорни однос, то значи да тужилац као купац капитала нема право на повраћај уплаћеног дела купопродајне цене услед раскида уговора.

С тим у вези првостепени суд је добро применио материјално право и то одредбу члана 41.а Закона о приватизацији која у ставу 3. предвиђа да у случају раскида уговора о продаји капитала, односно имовине због неиспуњења уговорених обавеза од стране купца капитала, купац капитала као несавесна страна, нема право на повраћај плаћеног износа на име уговорене цене, ради заштите општег интереса.

При овоме, у ситуацији када је утврђено да тужилац није испунио уговорне обавезе јер није извршио плаћање купопродајне цене на уговорен начин због чега је сагласно одредби члана 41.а став 1. тачка 1. Закона о приватизацији дошло до раскида Уговора о продаји друштвеног капитала, наводима жалбе тужиоца не може се променити став овог суда у погледу савесност тужиоца као купца а која током првостепеног поступка није доказана.

Након раскида уговора о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције, нема места примени члана 132. Закона о облигационим односима који регулише реституцију након раскида уговора, јер се потписивањем предметног уговора тужилац сагласио да се примени одредба члана 7. став 2. уговора којом је прописано да у случају раскида уговора због неиспуњења уговорних обавеза од стране купца, купац као несавесна страна губи право на повраћај плаћеног износа на име купопродајне цене, чиме је дефинисано да тужилац губи право на правне последице раскида.

Првостепени суд је дао ваљане разлоге и да нису испуњени услови да се Уговор о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције раскине због промењених околности у смислу члана 133. Закона о облигационим односима јер промењена околност не може бити чињеница да је по правноснажној пресуди II бр 122/01, 76,24 % рибњака „Перућац“ припало у власништво Републици Србији те да је корисник Општина Бајина Башта, будући да је саставни део приватизационе документације управо обавештење о постојању ове парнице, странакама у поступку и донетој привременој мери, па је ствар погрешне процене одлука тужиоца да купи субјекта приватизације у вези чије имовине је парница у току. Промењена околност на исти начин није ни сазнање да субјект приватизације поседује пословну зграду у Београду у улици Ратка Вујовића-Чоче број 2, сада улица Патријарха Јоаникија број 2а на кп. бр. 970/4 (нови премер) која је исказана у активи предузећа а које не поседује одобрење за изградњу и употребну дозволу, јер је иста околност била позната тужиоцу приликом куповине друштвеног капитала субјекта приватизације кроз приватизациону документацију, односно извештај Републичког геодетског завода од 29.12.2005. године у вези са укњижбом ДП Рибарско газдинство из Београда у којем се

наводи да је на наведеној парцели субјект приватизације укњижен као корисник и да објекат који се састоји од пословне зграде, хладњаче, енергетског блока не поседује одобрење за изградњу и употребну дозволу. Из тог разлога ради се о чињеницама које су тужиоцу биле познате у време закључења уговора па је исте морао узети у обзир, као и да Агенција за приватизацију не преузима одговорност за истинитост и потпуност података, информација, изјава и мишљења садржаних у програму приватизације и за било коју директну или индиректну штету, измаклу добит, односно тошкове, већ да потенцијални купци треба лично да изврше проверу и анализу предузећа као и информација садржаних у програму приватизације, јер је исто наведено у обавештењу о ограничењу одговорности Агенције за приватизацију које је саставни део приватизационе документације.

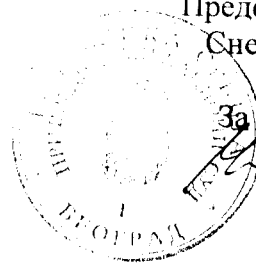
С тим у вези управо је утврђено да је тужилац као купац капитала био несавесна страна јер није испунио своју обавезу из уговора, док наведене околности нису могле отежати испуњење обавезе тужиоца нити се због истих није могла остварити сврха уговора јер се ради о околностима које су тужиоцу биле познате и које је морао узети у обзир приликом закључења уговора. Закључење Уговора о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције подразумева својевољно прихватање ризика који у себи садржи опасност од губитка капитала и плаћене цене и то у случају када купац својом кривицом као у конкретном случају онемогући постизање циља и сврхе уговора.

Првостепена одлука садржи и правилну одлуку о трошковима парничног поступка, која је донета с обзиром на успех странака у спору, а у складу са одредбама члана 149. и 150. Закона о парничном поступку.

Код оваквог стања ствари Привредни апелациони суд налази, да су неосновани наводи жалбе тужиоца па је сходно одредби члана 375. Закона о парничном поступку, одлучено као у изреци.

ММТ/ТМ/ЈО

Председник већа – судија
Снежана Новчић, с. р.

За тачност отправка